

Mladi junaki.

11. Peterček, junaški pospeševatelj pogostnega sv. obhajila.

Nedavno je izšla mična knjižica z naslovom: »Peterček, apostol pogostnega sv. obhajila«. Ta sedemletni deček je živel v severozahodnem delu Francoske. Bil je jasnega in veselega lica, pa nedolžno pobožnega srca. Posebno pa se je odlikoval v pobožnosti do presv. Rešnjega Telesa.

Po prvem sv. obhajilu je rad pogosto prihajal k mizi Gospodovi; po navodilu nekega misijonarja je začel vsak dan hoditi k sv. obhajilu. A to mu je napravljalo veliko težkoč. Oče je bil jako nevoljen in tudi mati spočetka ni rada videla, da je sinček vsako jutro zgodaj vstajal in hitel k sv. obhajilu.

Kmalu se mu posreči, da pridobi tudi mater, ki ga začne spremljati dan na dan k obhajilni mizi. Z besedo in zgledom vzpodbuja dobri Peterček tudi tovariše in jih združi v obhajilno zvezo, kjer se vsak član zaveže, da pojde po želji sv. očeta vsak dan k sv. obhajilu.

Zelo je vesel blagi deček tega uspeha; a tem bolj je žalostno njegovo nedolžno srce, da ne more pridobiti še očeta, ki niti o veliki noči ni sprejel sv. zakramentov. Peterček moli vsakdan sv. rožni venec in pristavi na koncu vsakega odstavka prošnjo za izpreobrnenje očetovo; tudi vsakdanje sveto obhajilo daruje v ta namen.

Pa vse je zastonj. Jezus ga ne usliši. V tem času prestavijo očeta v drug kraj. Peterček hodi tudi tukaj vsak dan k svetemu obhajilu; mamica ga spremlja. A to je bilo za tisti kraj kaj nenavadnega. Zato pokliče župnik fantka in mater k sebi ter z resnim obrazom izprašuje po vzroku, zakaj hodi tak otrok tolikrat k sv. obhajilu.

»Da razveselim Jezusa, in ker želé sv. oče, zato hodim dan na dan k sv. obhajilu, in pa da bi očeta izpreobrnil.« Duhovnik se kmalu prepriča, da

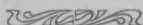
otrok popolnoma razume, kaj je vsakdanje sveto obhajilo. A težje je bilo prepričati druge ljudi, ki so raznovrstno zbadali z neljubimi opazkami mater in sinčka. Pa otrok jim odgovarja tako pogumno in razumno, da polagoma utihnejo.

Le očeta ni bilo mogoče izpreobrniti. Slednjič sklene Peterček, da ponudi Jezusu svoje življenje za izpreobrnitev ljubljenega očeta.

Jezus sprejme žrtev. Deček resno zboli, kri se mu ulije iz prs. Dolgo leži in trpi mali bolnik, a vedno je zadovoljen, ker hoče trpeti za svojega očeta. Tudi na bolniški postelji prejema mnogokrat Jezusa ter se mu vedno in vedno daruje za izpreobrnenje očetovo. A vse zastonj.

Peterček prejme že sveto popotnico, a oče se še ne izpreobrne. V smrtnem trenutku mu namigne Peterček; oče pristopi in sliši šepet zadnjih besed: »Za tebe, oče!« Nedolžna duša odhiti pred prestol božji; očeta premaga milost božja. Izpreobrne se. Še več. Odloči se, da vsak dan poklekne k oni obhajilni mizi, kjer je nekdanj zanj tako goreče molil Peterček.

Po smrti dobrega Peterčka se zasnuje tudi v tem kraju obhajilna zveza pobožnih otrok, ki vsak dan pristopajo k mizi Gospodovi.

Mati ob zibeli.

Srček moj,
naj nocoj
angeli krilati
te objamejo;
sanje naj vesele,
te v naročje vzamejo

Kakor ta smehljaj,
ki krog ust drhti,
bodi dolga noč
ti sladek raj.

Večni Stvarnik tvoj —
On naj te varuje,
in kot mati tvoja,
naj pri tebi čuje.

Gnjevoš.

